VERORDENING (EEG) Nr. 835/68 VAN DE COMMISSIE

van 28 juni 1968

houdende vaststelling van de uitvoeringsbepalingen met betrekking tot de restitutie bij de produktie voor in de chemische industrie verwerkte suiker

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening nr. 1009/67/EEG van de Raad van 18 december 1967 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker (1), inzonderheid op artikel 9, lid 8,

Overwegende dat bij Verordening nr. 765/68 van de Raad van 18 juni 1968 (2) de algemene regels zijn vastgesteld ten aanzien van de restitutie bij de produktie voor in de chemische industrie verwerkte suiker; dat voor de uitvoering daarvan toepassingsbepalingen noodzakelijk blijken;

Overwegende dat niet tot toekenning van de restitutie bij de produktie kan worden besloten indien juiste gegevens ontbreken; dat het derhalve van belang is dat de eventuele begunstigde van deze restitutie deze vooraf schriftelijk aanvraagt onder vermelding van bepaalde gegevens;

Overwegende dat het voor bewijs- en controledoeleinden noodzakelijk is een restitutiebewijs in te stellen, dat geldig is voor een tijdsduur dat de handel toestaat maatregelen op lange termijn te treffen en dat de voornaamste gegevens inzake de vaststelling van de restitutie bij de produktie vermeldt; dat het, ten einde te garanderen dat de betrokken suiker wordt gebruikt overeenkomstig de bestemming met het oog waarop het restitutiebewijs werd afgegeven, dienstig is dat dit bewijs slechts ten opzichte van de aanvrager uitwerking kan hebben na verwerking van het betreffende basisprodukt;

Overwegende dat het, ten einde de uitvoering van de controle op het beoogde gebruik van de basisprodukten mogelijk te maken, onontbeerlijk is in elke Lid-Staat een bevoegde instantie in te stellen die over alle vereiste inlichtingen beschikt; dat het wenselijk is, ten einde eventuele vertraging bij de betaling van de restitutie te ondervangen, de mogelijkheid te scheppen een voorschot te geven aan de gerechtigde van het bewijs, zodra controle effectief is geworden; dat het omgekeerd wenselijk is de verplichting om een adequate waarborg te stellen te voorzien, ten einde de Lid-Staat een zekerheid te geven wanneer de verwerking van het basisprodukt niet onder de in het restitutiebewijs voorgeschreven voorwaarden heeft plaatsgehad; dat echter, ten einde rekening te houden met gevallen van overmacht die de gerechtigde van het bewijs verhinderen zijn verplichtingen na te komen, dient te worden voorgeschreven dat de Lid-Staat de geschikte maatregelen treft;

Overwegende dat enerzijds de definitieve betaling van de restitutie bij de produktie pas na verwerking kan worden uitgevoerd, anderzijds het belang dat de handel heeft bij een zo snel mogelijke betaling, vereist dat deze binnen een niet te lange termijn na de verwerking plaatsvindt;

Overwegende dat de restitutie bij de produktie slechts betrekking heeft op werkelijk verwerkte hoeveelheden grondstof; dat derhalve de betaling van deze restitutie zich beperkt tot deze hoeveelheden; dat evenwel, wanneer een gelijkwaardigheidsverhouding tot stand komt, zulk een verhouding een plafond voor de betaling uitmaakt;

Overwegende dat het, ten einde onder bepaalde omstandigheden rekening te houden met een wijziging van de interventieprijzen, die als grondslag dienden voor de vaststelling van het bedrag van de restitutie bij de produktie, dienstig is dit bedrag dienovereenkomstig aan te passen;

Overwegende dat de in deze verordening vervatte maatregelen in overeenstemming zijn met het advies van het Comité van beheer voor suiker,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. De aanvraag betreffende de verlening van de restitutie bij de produktie wordt schriftelijk ingediend.

2. De aanvraag geeft aan:

a) naam en adres van de verwerker;

b) de te verwerken hoeveelheid basisprodukten, uitgedrukt in witte suiker;

c) de aard van de te verwerken basisprodukten;

(1) PB nr. 308 van 18. 12. 1967, blz. 1.
(2) PB nr. L 143 van 25. 6. 1968, blz. 1.

d) de bestemming van de basisprodukten;

e) de plaats van verwerking.

De aanduiding van de bestemming preciseert de bijlage van Verordening (EEG) nr. 765/68, in welke het chemische produkt voorkomt tot hetwelk het basisprodukt zal worden verwerkt.

3. De Lid-Staten kunnen aanvullende gegevens verlangen.

Artikel 2

1. De Lid-Staten geven naar aanleiding van een aanvraag een restitutiebewijs af.

2. Voor het restitutiebewijs gebruiken de Lid-Staten eigen formulieren die, onverminderd de voorschriften welke in andere door de Instellingen van de Gemeenschap vastgestelde verordeningen, richtlijnen of beschikkingen vervat zijn, ten minste de in lid 3 genoemde gegevens bevatten.

3. Het restitutiebewijs vermeldt:

a) naam en adres van de gerechtigde;

b) de dag van indiening van de aanvraag;

c) de te verwerken hoeveelheid basisprodukten, uitgedrukt in witte suiker;

d) de bestemming van het basisprodukt;

e) de restitutie bij de produktie voor witte suiker, geldend op de dag van indiening van de aanvraag;

f) de laatste dag van de geldigheidsduur van het bewijs;

g) de plaats van verwerking.

Artikel 3

1. De afgifte van het restitutiebewijs geeft recht op betaling van de in het bewijs genoemde restitutie bij de produktie na verwerking van de basisprodukten onder de in het bewijs voorgeschreven voorwaarden.

2. De uit het bewijs voortvloeiende rechten zijn niet overdraagbaar.

Artikel 4

Het restitutiebewijs is geldig vanaf de dag van afgifte tot en met het einde van de vijfde maand volgende op die waarin het werd afgegeven.

Artikel 5

1. De Lid-Staten wijzen de instanties aan, die bevoegd zijn tot het uitvoeren van de controle op de verwerking van de basisprodukten.

2. De in het restitutiebewijs aangewezen gerechtigde deelt de in lid 1 bedoelde instantie schriftelijk en tijdig genoeg om de uitvoering van de controle mogelijk te maken, de volgende gegevens mee:

a) zijn naam en zijn adres;

b) aard en hoeveelheid van de te verwerken basisprodukten;

c) de plaats waar de betrokken basisprodukten zich op het tijdstip van de kennisgeving bevinden.

De Lid-Staten kunnen aanvullende gegevens verlangen.

Artikel 6

Zodra de basisprodukten onder controle staan kunnen de Lid-Staten aan de houder van het restitutiebewijs als voorschot een bedrag uitbetalen dat ten hoogste gelijk is aan 80 % van de in het restitutiebewijs vermelde restitutie bij de produktie.

Artikel 7

1. Bij de toekenning van een voorschot verlangen de Lid-Staten dat een waarborg of een als gelijkwaardig erkende garantie wordt gesteld, welke de terugbetaling van het voorschot, verhoogd met 5 %, zekerstelt.

2. De waarborg wordt vrijgegeven wanneer de verwerking onder de in het restitutiebewijs voorgeschreven voorwaarden heeft plaatsgevonden of wanneer het voorschot, verhoogd met 5 %, terugbetaald is.

3. Onverminderd het bepaalde in lid 4 wordt de in lid 1 bedoelde terugbetaling ingevorderd naar rata van de hoeveelheden basisprodukten die niet onder de in het restitutiebewijs voorgeschreven voorwaarden verwerkt zijn.

In dat geval wordt, indien het voorschot niet wordt terugbetaald, de waarborg verbeurd in de mate overeenkomende met de te innen terugbetaling.

4. Wanneer de verwerking niet gedurende de geldigheidsduur van het restitutiebewijs kan plaatsvinden als gevolg van omstandigheden die als overmacht moeten worden beschouwd en wanneer er een ver-

zoek is gedaan om met deze omstandigheden rekening te houden, neemt de betrokken Lid-Staat de, met het oog op de ingeroepen omstandigheid gepaste maatregelen.

Artikel 8

De restitutie bij de produktie, of ingeval van een voorschot, het verschil tussen het als voorschot betaalde bedrag en het bedrag van de restitutie bij de produktie, wordt betaald:

1. op zijn vroegst na het vaststellen van de verwerking van de basisprodukten onder de in het restitutiebewijs voorgeschreven voorwaarden,

2. uiterlijk aan het einde van de maand volgende op die van de vaststelling van de verwerking.

Artikel 9

1. De restitutie bij de produktie wordt betaald voor de hoeveelheid van het gebruikte basisprodukt.

2. Wanneer een gelijkwaardigheidsverhouding van toepassing is, mag de restitutie bij de produktie echter niet hoger zijn dan een bedrag dat berekend wordt door vermenigvuldiging van de verkregen hoeveelheid chemische produkten met deze verhouding.

In deze verordening wordt onder gelijkwaardigheidsverhouding de coëfficiënt verstaan welke gelijk is aan de hoeveelheid grondstof uitgedrukt in kilogrammen witte suiker, noodzakelijk voor het verkrijgen van één kilogram chemisch produkt.

Artikel 10

Indien gedurende de periode tussen de dag van de aanvraag van de restitutie bij de produktie en de dag van de verwerking van de basisprodukten,

1. wanneer het gaat om basisprodukten gebruikt voor de vervaardiging van in de bijlagen I en II van Verordening (EEG) nr. 765/68 bedoelde produkten, een wijziging optreedt in de interventieprijs voor witte suiker geldend voor het gebied waar de plaats van verwerking zich bevindt,

2. wanneer het gaat om basisprodukten gebruikt voor de vervaardiging van in de bijlage III van genoemde verordening genoemde produkten, een wijziging optreedt in het rekenkundig gemiddelde van de interventieprijs voor witte suiker, geldend in het gebied van de Gemeenschap met het grootste overschot, en de interventieprijs voor witte suiker geldend in het gebied waar de plaats van verwerking zich bevindt,

is de betaalde restitutie bij de produktie gelijk aan die welke aangegeven is in het restitutiebewijs, aangepast in functie van de betreffende wijziging.

De aanpassing van de restitutie is echter niet toepasselijk op de hoeveelheden basisprodukten die zich, op het moment waarop de wijziging plaats grijpt, onder verwerkingscontrole bevinden.

Artikel 11

Voor de toepassing van deze verordening wordt een hoeveelheid stroop welke saccharose bevat, beschouwd als gelijkwaardig aan een hoeveelheid witte suiker gelijk aan de daarin vervatte hoeveelheid saccharose.

Artikel 12

Deze verordening treedt in werking op 1 juli 1968.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 28 juni 1968.

Voor de Commissie

De Voorzitter

Jean REY